

Imensitate

Danut Cepoi

Imensitate tu,
atât de largă ești și pură-n ochii ei,
încât,
de orizonturi s-ar mai naște-o mie
pe-azurul encefal ce o cuprinde
renasc clișee de imagini feerie.

Imensitate eu,
pe creasta-aceasta de gândire și popas
mi-acopăr -
sărutul ce-am lăsat pe ape,
cu clipa ce-a trecut dar a rămas,
în palma verbului aproape.

Imensitate ea,
de mult n-a mai trecut prin mine.
Născocitoare de-îndoieli și de trăiri,
nemernică ca vinul
cu-acest mister ce-ncepe ca să-mi sape
în marea nesecată de-amăgiri...